

Zomeravondwandeling 2 (dinsdag 11 juli 2006).

Vanavond een aangename temperatuur en vooral in de zon nog heerlijk warm. Geleidelijk krijgt de groep steeds meer gestalte zodat Hub om 19.00 uur 14 deelnemers kan toespreken met op de achtergrond een rustig en welluidend achtergrondmuziekje, zeker als we enkele honderden meters onderweg zijn. De bekende toren van Brand's was verdwenen en diverse mensen hadden hun houvast en herkenningspunt even verloren. Hub compenseert dit gemis door via de brouwerij richting Kwakkerpool en Beertsenhoven te lopen.

Zo bieden de brouwerij, de Geul, het Kasteel en de Kwakkerpool voldoende momentjes om even stil te staan voor een aantal details uit de mond van de gids. Bij de Kwakkerpool geen linten meer maar of de brug al hersteld is wordt door een nieuwsgierige deelnemer snel gecontroleerd terwijl de groep weer verder wandelt. Inderdaad een vernieuwde brug in een grotendeels droog liggende poel. Gelukkig bieden 'ribben' in een weiland weer een moment van rust alvorens de oude Trichterweg omhoog te gaan.

Dit deel van de route is een typisch voorbeeld van een diep uitgesleten holle weg waar water en mens eeuwenlang aan het ontstaan hebben bij gedragen. Onderweg heel veel dassenwissels (in het bos links is een grote burcht) maar ook herkennen we ook hier bekende en unieke plantjes zoals Salomonszegel, Eenbes en Christoffelkruid. Ook nu zijn het wederom de dames in ons gezelschap die de giftigheid van de planten op hun eigen wijze vertolken.

De weg omhoog zorgt voor menig zweetdruppeltje en bij de "springschans" blikken we even terug naar een torenloos Wijlre. De warmte blijkt toch hoger dan verwacht en de klim verhoogt onze geuren waarop meteen door een horde regendazen ofwel steekvliegen positief wordt gereageerd. Al wapperend en zwaaiend vervolgen we de route naar boven. Ik mis de opvallende kei in de berm en de kreek met het opvallende enorme gezwel want er heeft onderhoud in de bermen plaats gevonden. Boven

proberen we weer onze temperatuur en ademhaling tot een normaal niveau terug te brengen waarna we de bosrand volgen. Nog steeds omringd en aangevallen door vele tientallen dazen (vrouwjes welke bloed nodig hebben om voor nakomelingen te zorgen).

Pas als we honderden meters verder het bos opnieuw induiken lijkt de grootste dazenoverlast af te nemen.

We genieten van de redelijke koelte en de zachte bries maar ook van het frisse groen. Hub verhaalt over de natuurvriendelijke boswachter en we zien vele tientallen zwammen op een stronk van een den. Uitgebreid staan we stil bij een vorig jaar nog kaal gezaagd stuk bos (helling) maar nu moeten we 1 tot 1,5 meter overwinnen om

richting Wijlre te kijken. Een vijftiental sparren is gespaard door de aanwezigheid van (alweer) een dassenburcht. We herkennen diverse pioniersplanten maar op sommige plekken ook voor Nederland zeer zeldzame juweeltjes zoals de wilde (lichtgeel bloeiende) monnikskap welke zich aardig schijnt thuis te voelen. De zaadjes zullen pas ontkiemen na een winterperiode met vorst (of de diepvries). Het ruige klokje krijgt zijn aandacht en de eenzame wijngaardslak op ca. cm. hoogte zorgt weer voor diverse discussies.

De Wijlrese akkers hebben hun hoogtepunt (orchideeën) net achter de rug maar desondanks is het de moeite waard om hier wat beter te kijken, Zo herkennen we o.a. nog de bijna uitgebloeide ratelaars en orchideeën maar ook enkele prachtige exemplaren van de Lathyrus (met klemtoon).

Een stukje verder heeft de gids de bank snel ingepalmd en geniet iedereen van zijn verhalen, uitleg en het bijzonder fraaie panorama over dit deel van het Geuldal met enorm verre doorkijkjes richting België en Duitsland maar ook de overkant van het Geuldal krijgt voldoende aandacht. Een pad brengt ons beneden nabij Stokhem waarbij we onderweg weer diverse dassensporen (wissels en haren) herkennen.

Vanuit Stokhem gaat het rechtsaf en via een pad naar links geraken we bij de visvijver waar een nieuwsgierig karper (?) uit het water springt om de groep wat minder troebel of waterig te kunnen waarnemen. Uiteindelijk volgen we het pad links langs de brouwerij en de Geul om bij de molen de Geul over te steken. Enkele paden (met trappen), het lijkt wel het buitenland, brengen ons weer terug bij ons vertrekpunt. Diverse fraai bloeiende Aronskelken en een tropische lijkende bloeiwijze van de Catalpa versterken dit gevoel. Bijna al onze deelnemers zijn spoedig vertrokken en de gids wil de wandeling nog even na bespreken in de open lucht. Gelukkig deelden sommigen die mening en de kosten van de vloeibare overpeinzing. Met of zonder toren!

